

Како клањал намаз Божјиот пратеник ﷺ

македонски

مقدوني

كيفية صلاة النبي صلى الله عليه وسلم

Неговата екселенција шејх
Абдул Азиз б. Абдуллах ибн Баз
Во името на Аллах, Семилосниот, Милостивиот

كَيْفِيَّةُ صَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Како клањал намаз Божјиот пратеник ﷺ

لِفَضِيلَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ

Неговата екселенција шејх
Абдул Азиз б. Абдуллах ибн Баз
Во името на Аллах, Семилосниот,
Милостивиот

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Како клањал намаз Божјиот пратеник

Неговата екселенција шејх

Абдул Азиз б. Абдуллах ибн Баз

Во името на Аллах, Семилосниот,
Милостивиот

Благодарноста му припаѓа единствено на Аллах. Салаватот и селамот се за неговиот роб и пратеник, нашиот пратеник Мухамед, за неговото семејство и неговите асхаби. А потоа велама:

Оваа книга во кратки зборови е опис на намазот на Пратеникот ﷺ, кого сакав да им го претставам на секој муслиман и муслиманка, за да се потрудат да го следат во тоа; работејќи според неговите ﷺ зборови:

(صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي).

„Клањајте како што сте ме виделе дека клањам.“¹. Во понатамошниот дел читателот ќе најде појаснување за тоа:

1- Да се земе абдест на потполн начин, што значи да се земе абдест како што Аллах го наредил, следејќи го Неговиот збор, субханеху

¹ Бухари, бр. 605.

ве те'ала:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ...﴾.

„О, верници, кога ќе сакате намазот (молитвата) да го извршите, лицата свои и рацете свои до зад лактите измијте ги – а дел од главите свои допрете ги – и нозете свои до над зглобовите...” (Ел Маиде, 6) Ајет.

Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, исто така рекол:

(لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طَهْوٍ).

„Намазот не се прифаќа без чистота (тахарет).“¹

Во советот на Божјиот Пратеник ﷺ за оној кој згрешил во својот намаз:

(إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ، فَاسْبِغِ الوُضُوءَ).

„Кога ќе станеш да клањаш намаз, земи потполн абдест.“²

2. Верникот се свртува кон киблата, која е Кабата, каде и да се наоѓа, со целото тело, имајќи го во срцето ниетот за намазот што сака да го изврши, било да е тоа обврзувачки или доброволен. Не го изговара ниетот со јазикот,

¹ Муслим, бр. 224.

² Го бележи Бухари, бр. 5782.

бидејќи изговарањето на ниетот не е пропишано, туку е новотарија. Божјиот пратеник ﷺ не ја изговарал намерата, ниту пак тоа го правеле неговите другари, нека е Аллах задоволен од нив. Поставува преграда пред себе ако е имам или поединец. Свртувањето кон киблата е услов за намазот, освен во исклучоци кои се познати и објаснети во книгите на учените.

3. Го изговара почетниот текбир со зборовите „Аллаху Екбер“, гледајќи кон местото на неговата сеџда.

4. Подигање на рацете при изговарање на текбир, до висина на рамената или до нивото на ушите.

5. Ги става рацете на градите, десната врз левата дланка, зглобот и подлактицата, бидејќи тоа е потврдено од Пратеникот ﷺ.

6. Сунет е да се изговори довата за почетокот на намазот, а таа е:

(اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ، كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنْقَى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالطَّلْحِ وَالْبَرَدِ).

„Аллаху мој, оддалечи ме од моите грехови како што ги оддалечи истокот и западот, Аллаху мој прочисти ме од греховите како што се чисти белата облека од нечистотиите, Аллаху мој

измиј ги моите гревови со вода, снег и мраз.“¹

И ако сака, наместо тоа, може да рече :

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ).

„Субханеке Аллахумме ве би хамдике ве тебареке-смуке ве теала џеддуке ве ла илахе гајруке.

Славен си Аллаху мој, Тебе ти припаѓа благодарноста, благословено е Твоето име и возвишена е Твојата слава и нема друго божество освен Тебе.“² Доколку изговори некоја друга од потврдените почетни дови од Пратеникот ﷺ нема проблем, а најдобро е понекогаш да прави едно, а понекогаш друго, бидејќи тоа е најпотполниот начин на следење. Потоа вели: Барам заштита кај Аллах од проклетитиот шејтан, со името на Аллах, Милостивиот, Сомилосниот, и ја чита сурата Ел Фатиха, како што е спомнато во зборовите на Мухамед ﷺ:

(لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ).

„Нема намаз оној кој не ја изговорил (сурата) Ел Фатиха.“³ Потоа се изговара - Амин - на глас во гласните намази, а во себе во тивките, и

¹ Го бележат Бухари, бр. 744, и Муслим, бр. 598.

² Муслим, бр. 399.

³ Бухари, бр. 756.

потоа се рецитира дел од Куранот. Најдобро е после Фатиха на пладневниот, икиндискиот и јацискиот намаз да се рецитира од „евсат муфесал“, на сабахскиот од долгите сури, а на акшамскиот понекогаш од долгите, а понекогаш од кратките сури, следејќи ги хадисите кои го потврдуваат тоа.

7. Се поклонува на руку изговарајќи текбир, подигајќи ги рацете до висината на рамената или ушите, држејќи ја главата во линија со грбот и поставувајќи ги рацете на колената со раширени прсти. Се смирува на руку и изговара: „Субхане Раббијел Азим-Славен е Мојот Господар Големиот“. Најдобро е да го повтори трипати или повеќе, и се препорачува да каже и:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي).

„Субханекаллахумме ве би хамдике, Аллахумме'гфир ли-Без недостатоци си Аллаху мој, Тебе сум ти благодарен, Аллаху мој прости ми.“¹

8. Ја крева главата од руку, подигајќи ги рацете до висината на рамената или ушите, изговарајќи: „Семиаллаху лимен хамидех-Аллах го слуша оној што благодарност му искажува“ Ако е имам или клања самостојно, при исправањето ќе рече:

¹ Го бележат Бухари, бр. 817, и Муслим, бр. 484.

(رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ مِلءَ السَّمَوَاتِ وَمِلءَ الْأَرْضِ،
وَمِلءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ).

„Раббена ве лекел хамд, хамден кесирен тајџибен мубарекен фихи мил'ес-семавати ве мил'ел ерди ве мил'е ма ши'те мин шеј'ин ба'ду

Господару наш, Тебе Ти припаѓа сета благодарност, многубројна, убава и благословена благодарност, која ги исполнува небесата, земјата, и сè што сакаш потоа."¹

Ако клања зад имам, тој при подигањето од руку ќе изговори: „Раббена ве лекел хамд-Господару наш, Тебе Ти припаѓа сета благодарност“ до крајот на она што е претходно спомнато, а ако секој од нив - мислам на имамот, оној што клања зад имамот и оној што клања сам, додаде нешто како...

(أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمُجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدٌ: اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا
أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ).

„Ехлес-сенаи вел-меџди, ехакку ма калел-абду, ве куллуна леке абдун: Аллахумме ла мани'а лима е'атајте, ве ла му'тије лима мена'те, ве ла јенфе'у зел-џедди минкел-џедд - Ти си Оној Кому Му припаѓа сета фалба и слава, највистинитото што може да го каже еден роб, а сите ние сме Твои робови: О Аллах, никој не

¹ Го бележат Бухари, бр. 711, и Муслим, бр. 598.

може да го спречи она што Ти ќе го дадеш, ниту пак да го даде она што Ти ќе го спречиш. И богатството на богатиот не му користи пред Тебе.“¹ Тоа е добро бидејќи е потврдено од него.

Се препорачува секој од нив – мислам на имамот, тој што клања зад имам и оној што клања сам – да ги стави рацете на градите како што направил при стоењето пред руку, бидејќи е потврдено дека тоа го правел Пратеникот, салаллаху алејхи ве селем, темелејќи се врз хадисот на Ваил ибн Хуџр и Сехл ибн Са'д, радијаллаху анхума.

9. Се паѓа ничкум на сеџда изговарајќи „Аллаху екбер“, поставувајќи ги колената пред дланките ако е тоа возможно, а ако е тешко, тогаш дланките пред колената, притоа насочувајќи ги прстите на нозете и рацете кон киблата, со споени прсти и испружени. Сеџдата се изведува со допирање на земјата со седум делови од телото: челото заедно со носот, двете дланки, колената и врвовите на прстите на стапалата. Во оваа положба се изговара: „Субхане Раббијел е'ала-Без недостатоци е мојот Возвишен Господар“, се препорачува да се изговори трипати или повеќе, а се препорачува да се каже и:

¹ Го бележи Муслим со број 477.

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي).

„Субханекаллахумме раббена ве би хамдике, Аллахумме'гфир ли-Без недостатоци си Аллаху, Господару наш, Тебе сум ти благодарен, Аллаху мој прости ми.“ Додека е на сеџда нека прави што е можно повеќе дови, поради зборовите на Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем:

(أَمَّا الرُّكُوعُ، فَعَظَّمُوا فِيهِ الرَّبَّ، وَأَمَّا السُّجُودُ، فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَمِينٌ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ).

„На руку величајте Го Господарот, а на сеџда вложете труд во упатување дова, бидејќи тоа е момент кога најверојатно ќе ви биде примена.“¹

На сеџда го моли својот Господар за доброто на овој и на идниот свет, Без разлика дали намазот е фарз или нафила, ги одвојуваше надлактиците од страните на телото и стомакот од бутовите, а бутовите од потколениците, и ги подигнуваше подлактиците од земјата, како што велат зборовите на Пратеникот ﷺ:

(اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ، وَلَا يَبْسُطْ أَحَدُكُمْ ذِرَاعَيْهِ انْبِسَاطَ الْكَلْبِ).

„Исправно правете ја сеџдата и никој од вас нека не ги испружи подлактиците на земја, како

¹ Го бележи Муслим со број 479.

куче.“¹

10. Ја подигнува главата изговарајќи текбир, ја испружува левата нога и седи на неа, додека десната нога ја поставува исправена, и ги става рацете на натколениците и колената, и вели:

(رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَاجْبُرْنِي).

„Рабби-гфири, верхамни, вехдини, верзукни, ве 'афини, веџбурни-Господару мој, прости ми, смилувај ми се, упати ме, дарувај ми, заштити ме, и надомести ми.“². При ова седење треба да се смири.

11. Паѓа ничкум на втората сеџда изговарајќи „Аллаху Екбер“, и го прави истото како и при првата сеџда.

12. Се подига изговарајќи „Аллаху Екбер“ и седи кратко како помеѓу двете сеџди, што се нарекува седење за одмор, и е препорачано, но ако го изостави, нема грев. При ова седење нема зикр или дова. Потоа се исправува на вториот рекат, потпирајќи се на колената ако му е лесно, а ако му е тешко, се потпира на земјата. Потоа ја чита/рецитира сурата Фатиха и дел од Куранот по Фатиха, и го прави истото како при првиот рекат.

¹ Го бележат Бухари, бр. 788, и Муслим, бр. 493.

² Го бележат Тирмизи со број 284, Ебу Давуд со број 850 и Ибн Маџе со број 898.

13. Ако намазот е дворекатен - односно од два реката - како што се сабах и џума намазот и бајрамските намази, се седи по подигањето од втората сеџда, со исправено десно стапало и положено лево стапало, поставувајќи ја десната рака на десното бедро, држејќи ги сите прсти освен показалецот, со кој се сведочи за едноштвото (тевхидот). Ако се свиткаат малиот прст и прстенот на десната рака, а палецот и средниот прст формираат круг, а показалецот се користи за покажување, тоа е добро; бидејќи и двете форми се потврдени од Пратеникот ﷺ, и најдобро е понекогаш да се прави едното, а понекогаш другото. Левата рака се поставува на левото бедро и колено, а потоа се чита тешехудот во оваа положба, кој е:

(التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)،

„Еттехијату лиллахи vessалавату веттајџибату есселаму алејке ејухен-небијју ве рахметуллахи ве берекатуху, есселаму алејна ве ала ибадиллахис-салихин. Ешхеду ен ла илахе иллаллах ве ешхеду енне Мухаммеден абдуху ве ресулуху.

Најдобрите поздрави, благодети и добри дела се за Аллах. Божјиот спас, благослов и

сомилоост нека е со тебе Божји пратенику, Божјиот спас нека се со нас и со добрите Аллахови робови. Сведочам дека вистински Бог е Аллах и дека Мухамед е Негов роб и пратеник.“ па додавал:

(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ).

„Аллахумме, сали ‘ала Мухамед, ве‘ала Али-Мухамед, кема салејте ‘ала Ибрахиме, ве‘ала Али-Ибрахим, иннеке Хамиду-н-Меџид. Ве барик ‘ала Мухамед, ве‘ала Али-Мухамед кема баректе ‘ала Ибрахиме, ве‘ала Али-Ибрахим, иннеке Хамиду-н-Меџид- О Аллах, благослови го Мухамед и семејството на Мухамед, како што го благослови Ибрахим и семејството на Ибрахим. Навистина, Ти си Достоен за пофалба, Возвишен. И дај му берикет на Мухамед и на семејството на Мухамед, како што му даде берикет на Ибрахим и на семејството на Ибрахим. Навистина, Ти си Достоен за пофалба, Возвишен.¹

Бара заштита кај Аллах од четири нешта, велејќи:

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا

¹ Го бележат Бухари, бр. 797, и Муслим, бр. 402.

وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ).

„Аллахумме инни е'узу бике мин 'азаби Џехеннема, ве мин 'азабил-кабри, ве мин фитнетил-махја вел-мемати, ве мин шер фитнетил-месихид-деџали-Аллаху мој, кај Тебе барам заштита од казната во џехенемот, од казната во гробот, дај ми заштита од искушенијата на животот и смртта и од злото на искушението на лажниот месих Деџал.“¹

Потоа може да се изговара која било дова во која се бара добро за овој и за идниот свет. Ако се моли за своите родители или за други муслимани, нема проблем - без разлика дали е намазот фарз или нафила - поради општата изјава на Пратеникот ﷺ во хадисот на Ибн Месуд, нека е Аллах задоволен од него, кога го подучил за тешехудот:

(ثُمَّ لِيَتَخَيَّرَ مِنَ الدُّعَاءِ بَعْدَ أُعْجَبَهُ إِلَيْهِ فَيَدْعُو).

„Потоа, може да одбере од довите кои му се најдраги и да ги изговара.“ (15)² Во друго предание се вели:

(ثُمَّ لِيَخْتَرِ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ).

„Потоа нека одбере и нека ги каже барањата

¹ Го бележат Бухари, бр. 1311, и Муслим, бр. 588.

² Го бележи Несаи со број 1298.

што тој ги сака.“¹

Овие дови го опфаќаат сето она што му користи на Аллаховиот роб на овој и на идниот свет. Потоа се предава селам на десната и на левата страна, изговарајќи: „Есселаму алејкум ве рахметуллах, Есселаму алејкум ве рахметуллах.“

14. Ако намазот е три рекатен како акшам, или четири рекатен како пладне, икиндија и јација, се чита претходно споменатиот тешехуд заедно со салаватите за Божјиот пратеник, саллаллаху алејхи ве селлем, потоа станува исправен потпирајќи се на колената, подигајќи ги рацете до висина на рамената или ушите изговарајќи: Аллаху екбер, и ги става рацете на градите како што е претходно споменато, и ја чита само Ел-Фатиха. Ако на третиот и четвртиот рекат од пладне понекогаш додаде нешто повеќе од Ел-Фатиха, нема проблем, бидејќи тоа е потврдено со хадисот на Ебу Сеид, радијаллаху анху. Ако ги изостави салаватите за Божјиот пратеник, саллаллаху алејхи ве селлем, после првиот тешехуд, нема проблем; бидејќи нивното изговарање е препорачливо, но не и задолжително во првиот тешехуд. Потоа се изговара тешехудот после третиот рекат од акшам и после четвртиот рекат од пладне,

¹ Муслим, бр. 402.

икиндија и јација, како што е претходно споменато за дворекатниот намаз, потоа се предава селам на десната и левата страна, и се бара прошка од Аллах три пати, потоа се вели:е

(اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ).

„Аллахумме Ентес-Селам ве минкес-селам тебаректе ја зел-џелали вел-икрам-Аллаху мој, Ти си Селам (Мир) и од Тебе е селамот (мирот), благословен си Ти, Сопственику на големината и благородноста.“¹ Потоа, пред да се сврти кон луѓето, ако бил имам, велел:

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ التَّعَمُّةُ وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ).

„Ла илахе иллаллах, вахдеху ла шерике леху, лехул-мулку ве лехул-хамду, ве хуве 'ала кулли шеј'ин кадир. Ла хавле ве ла кувете илла биллах. Аллахумме ла мани'а лима е'атајте, ве ла му 'тије лима мена'те, ве ла јенфе'у зул-џедди минкел-џедд. Ла илахе иллаллах, ве ла на'буду илла ијјаху, лехун-нимету ве лехул-фадлу ве лехус-сена'ул-хасен. ла илахе иллаллах, мухлисине лехуд-дин ве лев керихел-кафирун-

¹ Го бележи Муслим со број 591.

Нема друг Бог освен Аллах, Единствениот кому никој не Му е рамен, Негова е власта и Нему му припаѓа благодарноста и Тој е семоќен. Нема движење ниту моќ освен со Аллах. Нема кој ќе го спречи она што Аллах ќе го даде, ниту има кој да му даде на оној кого Аллах го лишил. Освен Неговата одредба не може никаква друга да ни помогне. Нема бог освен Аллах, и никој не обожаваме освен Него. Нему Му припаѓаат благословите и добрината, и Нему Му припаѓа најубавата пофалба. Нема бог освен Аллах, искрени сме Му во верата, па дури и ако неверниците го мразат тоа.“¹

Го слави Аллах триесет и три пати, го фали исто толку, и го велича исто толку, и за стотиот ќе рече: Нема друг Бог освен Аллах, Единствениот кому никој не Му е рамен, Негова е власта и Нему му припаѓа благодарноста и Тој е Семоќен. Го чита Ајетул Курси, и Сура Ихлас, и Сура Фалак, и Сура Нас после секој намаз, и се препорачува овие три сури да се повторуваат три пати после утринскиот и вечерниот намаз, бидејќи за нив постојат хадиси од Пратеникот ﷺ. Сите овие зикрови се суннет и не се задолжителни.

Секој муслиман и муслиманка е препорачано да клањаат четири рекати пред пладневниот

¹ Муслим, бр. 402.

намаз и два рекати по него, два рекати по акшамскиот намаз, два рекати по јацискиот намаз и два рекати пред сабах намазот, вкупно дванаесет рекати. Овие рекати се нарекуваат потврдени сунети, бидејќи Пратеникот, салаллаху алејхи ве селем, редовно ги извршувал кога не бил на патување. Што се однесува до патувањето, ги пропуштал сите нафили освен сабахскиот сунет и витр намазот, бидејќи Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, ги клањал и дома и при патување. Најдобро е овие нафили и витр да се клањаат во домот, но ако се клањаат во џамија, нема проблем; заради зборовите на Аллаховиот пратеник, алејхи селам:

(أَفْضَلُ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ، إِلَّا الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ).

„Најдобро е човек да го извршува намазот во својот дом, освен задолжителниот намаз.“¹

Чувањето на овие ракати е една од причините за влез во Џенетот, поради зборовите на Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем:

(مَنْ صَلَّى عَشْرَةَ رَكْعَةٍ فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، بُنِيَ لَهُ بِهِنَّ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ).

„Кој ќе клања дванаесет рекати во текот на денот и ноќта, ќе му биде изграден дом во

¹ Го бележи Бухари, бр. 6860.

Ценетот.“¹

Ако клања четири рекати пред икиндискиот намаз, два рекати пред акшамскиот намаз и два рекати пред јацискиот намаз, тоа е добро; бидејќи е потврдено од Божјиот пратеник, саллаллаху алејхи ве селлем, што укажува на тоа. Ако клања четири рекати по пладневниот намаз и четири рекати пред него, тоа е добро; според зборовите на саллаллаху алејхи ве селлем:

(مَنْ حَافِظَ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ).

„Кој ќе ги чува четирите рекати пред пладневниот намаз и четирите рекати по него, Аллах ќе го заштити од Оганот.“² Тоа значи дека се додаваат два реката на потврдениот сунет по пладне намазот; бидејќи потврдениот сунет се состои од четири реката пред него и два реката по него. Ако се додадат уште два реката по него, се добива она што е спомнато во хадисот на Ум Хабиба, радијаллаху анха.

А Аллах е Заштитник и Тој дава успех. Аллаховиот благослов и мир се за нашиот пратеник Мухамед бин Абдуллах, за неговото семејство, за неговите асхаби и следбениците

¹ Го бележи Муслим со број 728.

² Го бележат Ахмед со број 25547, Тирмизи со број 393 и Ебу Давуд со број 1077.

кои го следат во добротинење до Судниот ден.

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

